

СТЕФАН ГЕЧЕВ
ФРАНСИС ПИКАБИА
1878-1953

chitanka.info

Роден е в Париж от баща кубинец и майка францужойка.

Пътя си на художник започва като импресионист, но скоро се присъединява към кубизма и е един от първите абстракционисти още преди Първата световна война. Тогава той се движи в кръга на Аполинер, Пикасо и др. Участвал е в нашумялата навремето изложба на модерните художници в Ню Йорк през 1913 г. Там заедно с други млади модернисти започва да издава списанието „391“, което е оказало решаващо влияние върху движението „дада“. Можем следователно да твърдим, че Пикабия е един от основателите на дадаизма. По време на Първата световна война Пикабия, който е могъл да пътува свободно из воюващите страни със своя испански паспорт, установил връзка с групата на Тристан Цара в Цюрих и с други дадаисти в САЩ, Германия, пропагандирал е движението в Париж. Така френската столица е била подготвена да приеме Цара, пристигнал там през 1919 г. Пикабия е този, който го е свързал лично с групата на бъдещите сюрреалисти.

Той не е бил формално член на тази група, но е участвал в списанията, които са издавали сюрреалистите, и в изложбите, които са организирали. Бръотон е ценял високо поезията му. „Пикабия — пише той — беше първият, който разбра, че сближаването на всякакви думи, без изключение, е законно и че тяхната поетическа сила е толкова по-голяма, колкото те изглеждат по-несъвместими, по-дразнещи на пръв поглед.“

Неангажираността на Пикабия в движението се дължи главно на желанието му да остане независим и да твори не според никакви предварително установени канони, а съгласно собствените си разбирания и вдъхновение.

Достатъчно е да се види неговата фотография — висок, едър, с голяма глава, гъста коса, добър, но решителен поглед, за да разберем, че макар у този човек да има нещо лъвско, той е от онези лъвове, които не се подчиняват на дресьори, дори ако дресьорът се нарича Бръотон. Последният е отгатнал това и никога не се е опитвал. Истина е обаче, че след разрива на Бръотон и приятелите му с Цара Пикабия въпреки приятелството, което го е свързвало с последния, остава със сюрреалистите. Може би защото е усещал творчеството си и като художник, и като поет по-близо до сюрреализма, отколкото до дадаизма.

По време на окупацията Пикабия е бил в Париж. Тогава написал едно от поместените по-долу стихотворения, в което четем:

*Не бъдете признателни никому
Надживелите са убийци
Смъртта — хоризонтално продължение
На някакъв измислен сън.*

Това стихотворение е горчив упрек към онези някогашни приятели от „лявото време“, които по едни или други причини са останали бездейни пред трагедията на Франция и света, потънали в безнадеждно отчаяние и сънища в жестокото и героично време.

Пикабия почина в Париж през 1953 г. Стихотворенията му, обнародвани из списания или редки издания, чакат да бъдат събрани. А поетът е оставил и голям брой непечатани творби. Когато това стане, ще можем да си съставим ясна представа за този талантлив и оригинален художник и поет.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.